

vise militære Stillinger altid været den største Meningsforskjel tilstede. Om Dannevirke havde fra første Færd af modsatte Meninger gjort sig gjældende i den allerstærkeste Grad, og det var jo Grunden, hvorfor Overkommāndoen gaves den Mand, som fik den, at han var En af dem, der allerstærkest havde holdt paa den; men ligesaa sikkert er det, at dette aldeles ikke gjælder om de militære Stillinger, vi nu have inde; om dem er der aldeles ikke en saadan Uoverensstemmelse mellem Meningerne (Flere Stemmer: Jo!). Aldeles ikke! Ligesaa megen Meningsforskjellighed der har været om Positionen ved Dannevirke, ligesaa fuldstændig Uoverensstemmelse er der om de nærværende Stillinger (Flere Stemmer: Nei!). Ja, det er idetmindste Tilfældet, efter hvad der er kommet til min Kundskab.

Bloug: Ja, det kan være sandt og mindre sandt, det skal jeg ikke inblade mig paa, fordi jeg er langt fra at have militær Indsigt; men der kan jo og opstaae ganske andre Spørgsmaal. Der kan opstaae f. Ex. Spørgsmaal om at formene Fjenden Overgangen til Fyen, hvilket ikke hænger sammen med Fredericia og Dybbølstillingen. Fremdeles kan der opstaae Spørgsmaal, om der ikke for Diebliffet helst burde være to Overgeneraler, en paa Als og en i Sjælland; der kunde fremdeles opstaae det Spørgsmaal, om man skal lade Fjenden staae i Ro og spise Kolding op, eller om man skal see at jage ham ud deraf. Det er Spørgsmaal, som endnu ikke ere opstaaede; men det forekommer mig, at de dog kunne opstaae.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, var Forespørgslen saaledes sluttet.

Formanden: I Anledning af den Meddelelse, jeg gjorde Thinget ved Mødets Begyndelse, skal jeg nu udfætte det til Kl. 4.

Mødet udsat Kl. 2 $\frac{1}{4}$.

Kl. 4 $\frac{1}{2}$'s gjenoptoges Mødet.

Formanden: Inden vi gaae videre med de paa Dagsordenen opførte Sager, har jeg en Meddelelse at gjøre Thinget. Efter det Høved, der var overdraget Formanden, den første Viceformand (Carlsen) og den første Landsthingsmand for anden Kreds (B. Christensen), have vi i Overværelse af Thingets Medlemmer overbragt den allerunderdanigste Adresse til Hans Majestæt Kongen. Det Svar, Hans Majestæt Kongen behagede at give, er dette:

„Min troe Rigsdag!

Jeg takker Eder for Eders Udtalelser! Jeg stoler paa Eder, paa mit trofaste danske Folk. Jeg vil staae fast og holde ud til det Yderste; jeg vil gjøre Alt, for at opnaae en Fred, hvormed Danmark kan være tjent.

Jeg vil ikke Ophævelsen af den bestaaende politiske Forbindelse mellem Kongeriget og Slesvig. Jeg vil være en fri Konge over et frit Folk; fri er kun Kongen, naar Landet er selvstændigt; frit er kun Folket, naar den forfatningsmæssige Tilstand bevares og udvikles.

Jeg haaber til den naadige Gud, at man engang med Sandhed maa kunne sætte paa mit Gravmæle: „Intet Hjerte slog mere trofast for Danmark!“

Gud være med Eder!“

Derefter foretoges den næste Sag paa Dagsordenen: Trede Behandling af Forslag til Lov om Pensionstillæg for forhenværende Distriktslæge i Sølands Nord- og Øst-Amts østlige Lægebistrikt, Kancelliraad Gisle Hjalmarsen. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 645).